

**R. P. Antonii De Escobar Et Mendoza, Vallisoletani,
Societatis Iesv Theologi, Vniversæ Theologiæ Moralis,
Receptiores Absqve Lite Sententiæ nec-non
Problematicæ Disquisitiones ... Volumen ...**

Ivstitia Et, Ivs. Sex Libris totidem Tractatus appono, nempe de rerum
Dominio, de Restitutione, de Contractibus Gratuitis, de Contractibus
Onerosis, de Contractibus Fortunæ, de Contractibus Adminicularis, de
Quasi-Contractibus, & nonnullis Innominatis

**Escobar y Mendoza, Antonio de
Lugduni, 1663**

Index Capitvm Et Dvbiorvm quæ in hac Tomi quinti Parte secunda
continentur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80681](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80681)

INDEX

CAPITVM ET DVBIORVM

quæ in hac Tomi quinti Parte
secunda continentur.

LIBER XLII.

*Præceptum Primum, De Missæ
Auditione. pag. 1.*

SECTIO I.

De Præcepto audiendi Missam, Receptiones sine licet sententia. p. 2.

- Cap. 1. **D**E natura huius Præcepti, ac personis quas obligat. p. 2
2. De missæ exaudienda integritate. p. 3
4. De loco ubi audienda est missa. ibid.
3. De huius Præcepti materia, quæ est presentia humana, ac religiosa. p. 4
5. De causis à præcepto audiendi Sacrum excusantibus. p. 5

SECTIO II.

De Præcepto audiendi Missam. Quæstiones dubie. p. 6

- Cap. 6. **C**irca huius Præcepti naturam de diebusque pro quibus est impostum. ibidem
- D. 1. An sit de Fide certum, dari præceptum de audiendo in Festis Sacro. ibidem
- Quæst. incidens. Nom in Quadragesimæ Feriis vi præcepti huius teneatur quis Sacrum exaudire. ibidem
- Quæst. inc. Num in Sanctæ Hebdomadæ triduo vi præcepti Ecclesiastici Epob. & Mend. Theol. Mor. To. V. P. 11.

- Missam audire teneamur. pag. 8
- Quæst. inc. Num præceptum hoc suo ex genere ad lethale obliget. ibid.
2. An præceptum hoc sit ex iure diuino. ibidem.
- Quæst. inc. Num ante Concilium Agathense fuerit in Ecclesia de exaudiendo Sacro præceptum. p. 9
3. An Pontifex summus possit in præcepto Missæ exaudiendæ dispensare. ibid.
- Cap. 7. Circa Personas, quæ ad huius obseruationem obligantur. ibid.
4. An statim ac quis annos discretionis inierit teneatur hoc præceptum obseruare. ibid.
- Quæst. inc. Num Ecclesiasticæ personæ nempe Episcopi, Sacerdotes, Religiosi præceptum hoc teneantur obseruare. p. 10
- Quæst. inc. Virum, qui in festo non potest Missam, ac Concionem audire teneatur potius missam audire, quam Concionem: vel è contra Concioni potiusquam Missæ interesse. ibid.
5. An Episcopus possit sub censuris præcipere vt missam subditi in propriis Parochiis exaudiant. ibid.
- Quæst. inc. Num huius præcepti vi fideles teneantur Missam maiorem exaudire, quando in propria Parochia seilubet præcepto satisfacere. p. 11
6. An qui hora secunda, vel tertia Missam audierit, satisfaciatur huic Præcepto. ibid.
7. An cum Missa coram Summo Præsule in nocte Natalis Domini celebratur ante mediam noctem, sufficiat, præcepto audiendi missam in die Natalis, qui illi Sacro interest. ibid.
8. An si vigilia, Natiuitatis in Dominica occurrit, possit quis præceptum audiendæ Missæ in Dominica implere

L. SCOBAR
Theol. Mor.
m. V. V. II
E. IV

Index Capitum,

- implere, si assistat missæ, quæ oram Pontifice summo in natalitij Domini vespera ante mediam noctem celebratur. p.12
- Cap. 8. Circa missæ ex Præcepto audiendæ Integritatem. ibid.
9. An qui vsque ad Epistolam exclusiue quis in missa omittit, adimpleat præceptum. ibidem
10. An qui omittit ab Introitu vsque ad Epistolam inclusiue, satisfaciatur obligationi. ibidem
- Quest. inc. Num qui ab introitu vsque ad offertorium exclusiue, & post Communionem vsque ad Missæ finem omittit præcepti sit reus violati? p.13
11. An qui omittit ab Introitu vsque ad Euangelium inclusiue: impleat præceptum. ibid.
12. An qui ab Introitu vsque ad Euangelium inclusiue omittit, sed non mox post benedictionem recedit. D. Ioannis Euangelium audit: præceptum impleat. ibid.
13. An qui ab Introitu missæ vsque ad Euangelium inclusiue omittit, nec per vltimi Euangelij suppleuit auditionem, atamen post Missam priuatiu Euangelium omisissum per se, vel per alium legit: impleat? p.14.
14. An qui omittit Introitum vsque ad Epistolam inclusiue, & omnia, quæ Sacerdos post absumptum Calicem dicitur: integram, ad præcepti obseruationem, Missam exaudiat. ibid.
15. An qui à principio Sacri vsque ad Epistolâ exclusiue, & post communionem vsque ad terminum prætermittit: faciat præcepto satis. ibid.
16. An qui non adest dum post vtriusque speciei consecrationem à Sacerdote fit Oblatio: impleat audiendæ integræ Missæ præceptum. ibidem.
17. An qui non adest: dum vtriusque speciei consecratio peragitur: integra maudiat Missam? pagina 15.
18. An qui solummodo Consumptioni Missæ non adest: impleat Sacri audiendi præceptum. ibidem.
19. An qui exit Consecrationis, Communionis, vel alio tempore acturus, aut declaraturus aliquid ad Sacrificium necessarium, verbi gratia, hostiam, vinum, aquam, incensum: audiat integram Missam? ibidem.
20. An Euangelium Ioannis aliuseu Evangelistæ, quod in fine Sacri legitur, pertineat ad ipsius integritatem. p.16
21. An Confessio præmissa pertineat, ad missæ integritatem: peccetque venialiter, qui illam omittit. ibid.
22. An qui audit ab vno Sacerdote à principio missæ vsque ad consecrationem, (verbi gratia) ab alio autem à consecratione vsque ad finem: impleat præceptum? pagina 17.
23. An qui audit Missam ab vno Sacerdote à consecratione vsque ad finem, & ab alio postea à principio, vsque ad consecrationem: satisfaciatur præcepto? ibid.
24. An qui non successiue sed simul audit Missam à duobus Sacerdotibus, ab vno scilicet ab initio vsque ad consecrationem, ab alio autem à consecratione vsque ad finem, satisfaciatur præcepto? ibidem.
25. An venialiter delinquat, qui absque causa mediam missam ab vno, & & mediam ab alio Sacerdote exaudit? p.18
26. An qui obligatur ex præcepto, ex votoque duas missas audire, vtrique obligationi satisfaciatur eas simul audiendo? pagina 19
27. An qui ex poenitentia iniuncta adstrictus est tres missas verbi gratia audire, satisfaciatur illas simul eadem temporis instantia exaudiendo? ibidem.
28. An qui non potest integræ missæ assistere, potest tamen vsque ad consecrationem exclusiue; debeat, & hanc partem audire. ibid.
29. An qui accedit ad Sacrum audiendum tempore; quo Prefatio dicitur nec alia missa celebranda subest, teneatur vsque ad finem exaudire? pagina 20.
30. An qui missæ leuem partem omittit, teneatur sub veniali illum supplere defectum altero in Sacro partem omisissam audiendo? ibidem.
- Capus 9. Circa necessariam ad Missam

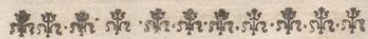
& Dubiorum.

- Missam audiendam attentionem. ibidem.
31. An qui Missam sine interna attentione exaudit satisfaciat Ecclesiae præcepto. ibid.
32. An qui dum Missam audit, Horas Canonicas, vel Rosarium (verbi gratia) ex voto, aut ex penitentiâ recitat: Impleat præceptum pagina 21.
33. An qui dum in festo Missam audit, Horas legis, aut Rosarium recitat in penitentiâ, aut voto, delinquit venialiter. ibid.
34. An si dum Missam audis, tuæ conscientie examen geris, impleas præceptum. ibid.
35. An si dum Missæ assistis tua piacula confiteris satisfacias Ecclesiae præcepto. p 22
36. An qui dum Missæ assistit, cum aliis confabulatur, ridet, iocatur sine interruptione: Impleat præceptum. ibidem.
- Cap. 10. Circa audiendi Sacrum Intentionem. ibid.
37. An ut huic præcepto satisfacias, ultra voluntatem audiendi Sacrum, necessaria sit formalis siue expressa voluntas audiendi illud sub intentione præceptum implendi. ibidem.
38. An necessaria sit saltem ad satisfaciendum huic præcepto voluntas implicita, vel virtualis audiendi Sacrum sub intentione implendi præceptum. p 13.
39. An qui omnino inuitis cogitur Sacro interesse impleat præceptum. ibidem.
40. An satisfaciat præcepto audiendi Sacrum puer, qui quamvis attentè illud audiat, non tamen audiisset, nisi cum parens, aut Pedagogus traheret. ibid.
41. An filius, famuli aut pupilli, dum Missam acta audiunt, hunc actum eliciunt, & hanc intentionem habent: *Non audimus, nisi à parente, heri, aut Pedagogo cegeremur.* Impleant præceptum? p 24
42. An qui vult Missam audire, non tamen intendit præceptum implere, satisfaciat præcepto. ibid.
43. An dum Missæ assistis, & per extasim in diuinorum contemplationem eleuaris: Impleas præceptum. p 25
44. An si dum Missæ assistis Psalmos (ex. c.) vel aliquid ad Deum pertinens recitis, satisfacias præcepto. ibidem.
45. An si Missæ assistis ex deuotione animo non implendi præceptum tali Missæ auditione, sed alterius, quam postmodum intendis audire, si deinde mutas voluntatem secundam audiendi: Ut prima quam ex deuotione audisti, præcepto satisfacias, debeas intra obligationis tempus mutare animum, & velle adimplere præceptum per Missam ex deuotione auditam. ibid.
46. Volum enisisti vnam Missam audiendi, quam animo non satisfaciendi voto exaudis: tenerisne aliam audire, ad voti satisfactionem. p 26.
- Cap. 11. Circa corpoream ad Sacrum audiendum assistentiam? ibidem.
47. An qui commodè potest audire, ac videre celebrantem teneatur ad vtrumque huius vi præcepti. ibidem.
48. An qui simul est surdus, mutus, & cæcus, teneatur Missam audire. ibidem.
49. Ut quis Missæ audiendæ præceptum impleat, teneaturne adesse in eo Ecclesiam, in qua celebratur. ibid.
50. Missam quæ in Templo celebratur, quis fenestra domus extra Templum extructæ exaudit: Impletne præceptum. p 27
51. Existens quis in choro stricto post Alere Missam audit: impletne præceptum. ibid.
52. Missam quis audit post Ecclesie parietem exiltens, satisfacitne præcepto. ibid.
- C. 11. Circa causas à præcepto audiendi Missam excusantes. p 28
53. Personaliter quis est interdictus, vel excommunicatus, excusaturne ab audiendæ missæ præcepto. ibid.
54. Excommunicatus, vel interdictus facile potest à censura absolutionem obtinere, si eam obtinere non nititur, reusne est violationis Ecclesiastici huius præcepti. ibid.
55. Apud locum interdictum quis commoratur, qui tamen facile potest ad locum non interdictum pergere: excusaturne ab audiendi Sacri præcepto. ibidem.

ESCORBAR
Theol. Mor.
M. V. L. V. II.
E. IV.

Index Capitem,

56. Habet quis privilegium vt tempore Interdicti possit ac dicere missam tene-
turne illo vti, & præceptum implere:
p. 29.
57. Excusatur ab audiendâ missæ præce-
pto, qui alium non habet Sacerdotem
nisi personaliter interdictum. ibid.
58. Excusatur sine Missæ audiendi præce-
pto, si non adsit qui celebret nisi no-
torius concubinarius. p. 30
59. An qui domi per vim, vel ægritudi-
nem, vel loco carceris detinetur, ha-
bens inibi Oratorium approbatum:
teneturne Sacerdotem stipendio
perquirere, vt præcepto satisfaciat.
ibidem.
60. Qui domi per vim, vel per ægritudi-
nem detinetur Oratorium approba-
tum habens teneturne Sacerdotem
adducere si absque stipendio possit.
ibidem.
61. An distantia vnus leuæ, seu trium
milliarium sit sufficiens, vt à Sacro au-
diendo quis excusetur, si pedestri iter
sit acturus incessu. p. 31
62. An distantia vnus leuæ sufficiat ad
excusandum à præcepti implerione
eū qui eques iter est peracturus. ibid.
63. Mater, quæ domi manet ad filiarum
custodiam, quas sine nocumento pu-
ritatis solas relinquere nequit excu-
saturne à Sacro exaudiendo. ibid.
64. Mater aut nutrix non habens, cui dū
ad missam audiendam pergit, possit in-
fantulum commendare, excusetur à
Missæ auditione. p. 32
65. An excusetur à præcepti huius custo-
dia vxor, quam maritus ob zeloty-
piam domo egredi renuit. ibid.
66. An absolute excusetur famuli, qui
vt obediant horis aliquid Missæ tem-
pore imperantibus, eam non exau-
diunt. ibid.
67. Fœminæ, aut viri nobiles carent de-
centi veste, aut comitatu, vt à præce-
pto audiendi Sacrum excusetur de-
bentne prius vestem mutuo acce-
ptam, aut comitatum decentem re-
quirere. p. 33
68. An Pastores omnium absolute tenean-
tur Missam audire. ibid.
69. Iter quis agit cum sociis, excusaturne
ab audiendo Sacro ea solum ex cau-
sa, ne sociis abeuntibus, solus pergere
cogatur. ibidem
70. Credit puella, se ab adolescente per-
dite adamandam, si domo exeat, vt il-
lius peccatum vitet, excusaturne à Sa-
cro exaudiendo. p. 34
71. An ignorantia inuincibilis, obliuio,
vel inconsideratio diei festi excusent
ab implendo audiendâ Missæ præce-
pto. ibid.
72. An excusetur, à præcepti huius sa-
tisfactione viduæ, quæ ex recepta
consuetudine per semestre, vel annum
domi sese, mortuo marito, continent.
ibidem.
73. An nobiles puellæ, quæ non solent
domo egredi, ad Missam audiendam,
excusetur ab huius præcepti im-
pletione, si ad ludos, comœdias, tauro-
rum agitationem, &c. procedant. pa-
gina 35.
74. An excusetur, ab auditione Sacri
fœminæ, quæ menstrua afficiuntur
ægritudine, vbi viget non accedendi
ad Templum eo tempore consue-
tudo. ibid.
75. An qui ex pietate agenda, Confes-
sionis ob deuotionem detinentur, ex-
cusetur absolute ab audiendi Sacri
præcepto. ibid.
76. An qui rationabili ex causa ab au-
diendo Sacro excusatur, loco illius
teneatur aliud pium opus gerere, aut
orationes profundere. ibid.

LIBER XLIII.

Præceptum secundum de Con- fessione annua.

S E C T I O I.

*De præcepto annuæ Confessionis receptiores
sine pugna sententiæ.
pag. 37.*

Cap. 1. **D**E personis, quæ Eccle-
siasticum Confessio-
nis præceptum ob-
seruare teneantur. ibid.

Cap. 2. De annuæ Confessionis tempore.
p. 38.

Cap. 3. Quæ Confessione fiat satis Præ-
cepto. p. 39.

Cap. 4. De causis excusantibus ab hu-
ius præcepti transgressione eiusque
penarum incurfu. ibid.

Cap. 5. Circa præcepti huius essentiam.
ibid.

Quæst.

& Dubiorum.

- Quæst. nc. Vtrum annuæ Confessionis præceptum sub lethali piaculo obliget. ibid.
- D. An præceptum hoc obliget per se ad Confessionem. ibid.
- Quæst. inc. Vtrum præceptum hoc quoad substantiam, & quoad tempus sit pure humanum. ibid.
1. An præceptum hoc confitendi semel in anno supponat debere non confiteri statim post commissum lethale peccatum, si est periculum grauis obliuionis. p. 41
- Caput 6. Circa eos, qui hoc præceptum tenentur obseruare. ibid.
3. An Summus Præsul obligetur Confessionis annuæ præcepto. ibid.
4. An pueri in quacumque ætate capaces fuerint vsus rationis, sint ad præceptum Confessionis annuæ obligati. ibidem.
5. An hæretici, alijque infideles Sacra vnda diluti, obligentur annuæ Confessionis præcepto. p. 42
- Quæst. inc. Num octogenarij senes teneantur annuæ Confessionis seruare præceptum. p. 43
- Quæst. inc. Num qui solum internis peccatis sauciuntur, teneantur Confessionis annuæ præceptum implere. ibidem.
6. Quis solummodo venialibus culpis se comperit reum: Ex vi præcepti huius tenetur sub mortali aliqua semel in anno confiteri. ibid.
7. Haber quis lethalia crimina, quæ iusta ex causa Confessario aperire non debet: Tenetur sub mortali venialia confiteri, vt præceptum hoc impleat. p. 44
8. Quis lethale non habens, & ideo annuam omitrens Confessionem, tenetur tamen coram proprio Sacerdote comparere, eique se conscientia lethalis piaculi non pungi aperire. ibid.
9. An Ecclesia possit præcipere, saltem de aliquibus venialibus Confessionem. ibid.
- Caput 7. Circa Tempus, quo debeat geri annua Confessio. p. 45
10. Quis in anno semel saltem confessus est venialia, sed ante anni terminum mortale committit, tenetur intra illum ænnum, præfatum crimen lethale confiteri. ibid.
11. Intra annum quis sua lethalia crimina confessus fuit, sed in anni ultimo (verbi gratia) die aliud lethale crimen patrauit, tenetur vt præcepto satisfaciatur illud nouum fateri piaculum. ibid.
12. An præceptum annuæ Confessionis obliget per se pro determinato anni tempore, verbi gratia, Quadragesimæ, aut Paschatis. ibid.
13. An ad præcepti huius impletionem annus computandus sit à Ianuario in Ianuarium. p. 46
14. Qui per totum annum Confessus non est, teneturne quam primum anno sequenti confiteri. ibidem.
15. Qui, toto anno elapso, absque Confessione, postea inchoato iam anno sequenti confitetur, debetne iterum eodem anno confiteri. p. 47
16. Qui præuidet, postea non sibi futuram opportunitatem confitendi hoc anno, teneturne confessionem præuenire, & initio, vel medio anni confiteri. ibid.
17. An ex vi Clement. 1. *Ne in agro*, omnes Regulares tam viri, quam foeminae teneantur semel mensibus singulis Confessionem inire? pagina 48.
18. An Monachi Benedictini non habentes nisi venialia, ex vi Clementinae teneantur sub lethali Confessionem gerere mensuram. ibidem.
19. An præfati monachi ex Clementinae vi teneantur sub mortali mensuram gerere Confessionem si lethali crimine grauentur. ibid.
20. An Monachi D. Benedicti, & D. Bernardi sub mortali obligentur semel in anno suis Prælati fateri sua lethalia piacula, etiam aliis confessionibus ritè ac legitime exposita. p. 49.
- Caput 8. Circa qualitatem Confessionis, per quam huic Præcepto fit satisfactio. ibidem.
21. An satisfaciatur quis huic præcepto per Confessionem non integram, omitendo scilicet voluntariè aliquod externum piaculum. ibid.
22. An satisfaciatur qui Confessionis annuæ præcepto, per Confessionem nullam ex defectu doloris penitentis. p. 50
23. An præceptum annuæ Confessionis impleatur per Confessionem validam quidem, sed informem. ibid.

SCOBAR
 Meok Mer.
 m. VII. VII.
 E. IV
 6

Index Capitum;

24. Agit quis integram peccatorum Confessionem siue formatam, siue non, sed absolutionem non recipit, satisfactiue Confessionis annuæ præcepto. p. 51
- Caput 9.* Circa eos, qui à Præcepto Confessionis annuæ seruando excusantur, ibidem.
25. An excusetur à Præcepti huius impletione, qui nequit aliter quam per scripturam confiteri. ibid.
26. Ad satisfaciendum præcepto Confessionis Ecclesiastico, tenetur quis (si aliter non valeat) per interpretem fateri. ibid.
- Caput 10.* Circa Pœnas transgressoribus huius Præcepti impositas. pagina 52.
- Quæst. inc. Num de iure communi sit pœna imposita præcepti annuæ Confessionis transgressoribus. ibidem.
27. An qui culpa sua inualidè confitetur annuæ Confessionis instantia, euadat pœnas à iure, aut à Synodo impositas. ibid.
28. An pueri non implentes Confessionis annuæ præceptum incurrant pœnas transgressoribus præscriptas. p. 53.
29. An meretrices præceptum Confessionis annuæ violantes, incurrant pœnas à iure præscriptas, ac Synodalem excommunicationem. ibidem.

LIBER XLIV.

Præceptum Tertium de Communione annua.

SECTIO I.

De Præcepto annuæ Communionis receptiores sine pugna sententiæ.
pagina 54.

- Cap. 1.* Lura generatim circa Sacram Communionem præmitto. ibidem.
- Caput 2.* De Præcepti Ecclesiastici an-

- nuæ communionis obligatione. pagina 55.
- Caput 3.* De loco ubi eucharistia Paschali tempore ad præcepti impletionem, sit accipienda. ibid.
- Caput 4.* de aliis ad Præcepti huius impletionem necessario edificandis. pagina 56.

SECTIO II.

De Præcepto annuæ Communionis Dubia.
pagina 58.

- Caput 5.* **C**irca personas, quæ ad annuæ Communionis præceptum seruandum tenentur. ibidem.
- Dubium 1. An pueri statim ac discretionis annos attingerint, obligentur annuæ Communionis præcepto. pagina 58.
2. An Infantes nunc sint capaces fructus Sacramenti Eucharistiæ. ibidem.
3. An pueris, qui peccare possunt, & aliunde Eucharistiam nunquam receperunt, quia ad specialem præfatam discretionem non peruenerint, danda sit pro viatico, si in mortis periculo existant. p. 59
4. An possit dari ut Viaticum Eucharistia pueris, quando de eorum capacitate dubitatur. ibid.
5. An Summus Pontifex teneatur præceptum Communionis annuæ obseruare sub lethali piaculo. pagina 60.
- Caput 6.* Circa tempus annuæ Communionis obseruationi deputatum. ibidem.
- Quæst. inc. An nomine Paschatis solum de iure dies Dominica Resurrectionis cum duobus sequentibus intelligatur. ibid.
- Quæst. inc. Num in Hispania nomine Paschatis tota Quadragesima ex consuetudine intelligatur ad huius præcepti impletionem? pagina 61.
6. An præceptum hoc ita sit Paschati affixum, ut qui in Paschate non communicauit, teneatur amplius ad communicandum anno illo. ibid.
7. An

& Dubiorum.

7. An in eo, qui in Paschate non communicavit, ita perseverat communicandi post Pascha obligatio, ut ipsa ulterior dilatio semper afferat novam culpam? p.62.
- An qui praevidet sibi futurum impedimentum in Paschate teneatur, tempus ab Ecclesia assignatum praevenire. ibid.
9. An qui propter futurum impedimentum in Paschate praevisum Communionem anticipavit: teneatur postea ablato, vel non secuto impedimento in Paschate rursus communicare. p.63
- An qui scienter, vel ignoranter communicavit in Paschate in statu peccati, satisfaciat Ecclesiae praecepto. ibid.
11. An Ecclesia, quae fideles semel saltem in anno communicare iubet, innuat quotidianum Eucharistiae usum consulendum omnibus esse? p.64.
- Caput* Circa Ecclesiam, in qua ad Paschatis Communionem recipienda sit Eucharistia. p.65
12. An Sufficiat ad praecepti huius implementationem Eucharistiam in Cathedrali Ecclesia suscipere. ibid.
13. An Aduentus, ac peregrini implent praeceptum annuae Communionis recipientes in Medicantium Ecclesiis Eucharistiam. p.66
14. An mendicantes, possint, in suis Ecclesiis Eucharistiam secularibus cunctis in Paschate, ad praeceptum implendum, ministrare. ibid.
15. An secularibus, qui iam praeceptum annuae Communionis implevere, vel animum illud implendi habent nondum elapso tempore praescripto, possint Mendicantes, in die resurrectionis ex devotione accipiendum ministrare Eucharistiam. ibidem.
- Caput* 8. Circa ministrum Eucharistiae ad implendum annuae Communionis praeceptum. p.67
- Quaest. Num vi Cruciatæ possit quis hoc praeceptum implere in qualibet ecclesia communicando à cuiusvis manu Sacerdotis, modo in die ipso Paschatis non fiat? ibidem.
16. An Parocho deficiente vel nolente Eucharistiam subditis mini-

strare ad implendum annuae Communionis praeceptum: Religiosi possint eam secularibus impertire? p. 58.

17. An possint Religiosi in Paschate Eucharistiam ministrare familiaribus actualiter Religiosis interuentibus? ibid.

LIBER XLV.

Præceptum Quartum De Ecclesiastico Ieiunio.

SECTIO I.

De Præcepto observandi ieiunia receptiores sine lre sententia. p.69

- Cap. 1.* **V**id sit ecclesiasticum Ieiunium. p.69
2. De abstinentia à Carnibus ex praecepto Ieiunij. pagina 70
3. De unica comestione secunda essentiali conditione ecclesiastici Ieiunij. p.71
4. De certa refectiois hora ad Ieiunium requisita. p.73
5. De iis qui tenentur Præceptum Ieiunij observare. p.77
6. De diebus, quæ ex Ecclesie præscripto aut ex consuetudine, vote &c. est ieiunandum. ibid.
7. De prima causa excusante à Ieiunio, quæ est *impotentia*. pagina 76
8. De secunda causa excusante à Ieiunij obligatione, quæ est *Labor*. pagina 78
9. De tertia excusante à Ieiunio causa quæ est *pietas*. p.79
10. De quarta causa excusante à Ieiunio, quæ est *Dispensatio*. p.80
11. De dubio circa Ieiunij obligationem. p.81

SECTIO

ESCOBAR

Theol. Mor.

m. XVII. II.

E. IV.

Index Capitum,

SECTIO II.

*De Præcepto obseruandi Ieiunia, Dubia.
pagina 81.*

Caput 11. Circa Ieiunij Ecclesiastici naturam. p. 81.

- D. 1. An præceptum ieiunij sit affirmatiuum. ibid.
2. An præceptum ieiunij ex vi iuris, abstracta consuetudine obliget ad mortale. p. 82
3. An consuetudo possit ex toto Quadragesimale ieiunium abrogare. ibidem.
- Quæst. inc. Num pater possit per filium Ieiunij præceptum adimplere? ibidem.
- Quæst. inc. Vtrum qui in quodam præcepto die ieiunare non vult, alio non præcepto ieiunare teneatur. p. 83.

Caput 12. Circa à carnibus abstinentiam. ibidem.

- Quæst. inc. Num carnis nomine oua, ac lacticia prohibeantur. ibid.
4. An quis in die ieiunij, vel in diebus quibus esus carniū prohibetur, dedita opera, dimidiam circiter vnciam carnis absumit: Peccatne lethali-ter? ibid.
5. Quis in die hoc ieiunij nullum præter panem cibum obtinet, quo vesci valeat: potestne carnem panis adhibere. p. 84
6. An Catholicus qui in terris hæreticorum famulatum præstat, possit in diebus ieiunij vesci carnibus, eo solum prætextu quod præcepto ecclesie non obligetur. ibid.
7. Discessurus quis manè ex loco ieiunij vesperè peruenturus ad locum, vbi incolæ non ieiunant: potestne ientaculum ex carnibus præsumere. p. 85
8. Vescitur quis carnibus ex dispensatione diebus prohibitis, vt sanitati consulat: Delinquitne lethali-ter, (si carnes nociuas gustoi indulgens, in magna absumat quantitate) contra hoc præceptum. ibidem.
9. An qui ex dispensatione in diebus

- prohibitis carnes, vel oua ac lacticia comedit: possit etiam simul pisces comedere. ibid.
10. Tibi ex dispensatione conceditur ouorum esus, haud facta lacticianiorum mentione: poterisne edere lacticia. p. 86
 11. Cui licet vesci in diebus prohibitis ouis, ac lacticiis, potestne etiam porcinum sagimen comedere. ibid.
 12. Vouit quis certa die à carnibus abstinere, aut ouis, aut lacticiis, peccatne toties, quoties comedit. ibidem.
 13. Vouit quis certa die ieiunare. An toties peccet, quoties esus carniū distinctos moraliter multiplicat? p. 87.
 14. An si ante septennium puer vsu pollet rationis, liceat ei, in diebus prohibitis carnibus, ac lacticiis vesci. ibid.
 15. An peccet qui perpetuò amen- tibus carnes, aut lacticia, in vetitis diebus ministrat. ibid.

Caput 13. Circa ouorum, ac lacticianiorum abstinentiam. p. 88.

 16. An oua, & lacticia sint in ieiuniis Quadragesimæ prohibita à iure sub lethali. ibid.
 17. An oua & lacticia sint sub lethali prohibita vi iuris, in ieiuniis extra Quadragesimam. p. 89
 18. An teneamur ex vi consuetudinis (vbi vigerè videatur) abstinere ab ouis, & lacticiis in ieiuniis extra Quadragesimam. ibid.
 19. An oua, & lacticia sint in Quadragesimæ Dominicis prohibita per *Cap. Denique.* ibid.
 20. An ex vi decreti alterius ex consuetudine oua & lacticia prohibeantur, sub mortali in Quadragesimæ Dominicis. p. 90.
 21. An abstinentia à carnibus Rogationum triduo, quæ ex consuetudine est introducta, obliget ad lethale. ibid.
 22. An satisfaciatur ieiunio Quadragesimali, qui sine dispensatione, aut Bulla ouis, seu lacticiis vescitur. ibid.
 23. An agricolæ, & quilibet pauperes possint in ieiuniis Quadragesimæ sine Bulla, aut dispensatione ouis, & lacticiis vesci ex eo præcisè,

& Dubiorum.

- præcisè, quod pisces, queis refici
valeant, non subsint: pagina
91.
25. An seclusa consuetudine licitum
sit panem biscoctum etiam in quan-
titate magna in ieiuniis Quadra-
gesimæ sine Bulla, aut dispensa-
tione comedere. ibid.
- Caput 14. Circa vnicum in die ieiunij
prandium. p. 92
- Quæst. inc. Num potus vini in magna
quantitate sumpti vnica comestio-
ni contrarietur. p. 92
26. An vinum, ceruisia, ac similia
liquida soluant ieiunium, si non
ad sitim extinguendam, sed ad fa-
mem sedandam absumantur. ibi-
dem.
27. An potus aquæ saccharo aut
melle mixta contradicat vnicæ re-
fectioni, vel leui piaculo? ibi-
dem.
28. An potio, quæ Chocolate vo-
citur, lædat vnicam ieiunij
refectionem, si in magna sumat-
ur quantitate toties quoties libue-
rit. pag. 93
29. An Poma, vna, mala masilica, Hispanæ
Limon & naranja sumpta ad sitim
extinguendam soluant ieiunium?
ibidem.
30. An possit ad sitim sedandam, po-
morum, vuarum, &c. succum
dentibus expressum absumere,
substantia, solida ex ore reiecta.
ibidem.
31. An ne potus noceat, possit quis
cuiuscumque generis portunculam
assumere. p. 94
32. Etiam si nihil sumas cibi, seis, ti-
bi porum minime nocere, Potes-
tate tamen id præsumere sine ve-
niali semel, sine lethali sæpius.
ibidem.
33. An ab amico rogatus, poteris
absque veniali, aliquid cibi in die
ieiunij sumere. ibid.
34. An possis sine veniali culpa, & non
possit, parum cibi sumere si pran-
dium ex vrgenti causa valde sit dif-
ferendum? p. 95.
35. An inferuientes mensæ tam secula-
res, quam Religiosi, vel lecturi, dum
Religiosi prandent, possint aliquid ci-
bi præsumere. ibidem
36. An ob graueolentiam oris licitum
si absolute, aliquid cibi aromatici præ-
sumere. ibid.
37. An inferuientes mensæ, vel legentes
possint in magna quantitate cibum
præsumere. ibidem
38. An si vnica comestione ventrem
adeo opples, vt ieiunij difficultatem
minime experiari: Violes ieiunium.
ibidem.
39. An violet ieiunium qui ex necessi-
tate (aliquo occurrente negotio vr-
genti) per longum tempus nego-
tium interrumpat. p. 96.
40. Surgis à mensa animo non redeun-
di, sed mutata intentione prandium
nondum absolutum resumis, violas-
ne ieiunium. ibidem
41. Surgis à mensa animo non come-
dendi amplius, cum prandium est
omnino absolutum: si modicum té-
pus intercessit, poterisne rursum co-
medere. ibid.
- Caput 15. Circa refectiunculam, seu col-
lationem, quæ in diebus ieiunij solet
absumi. ibid.
42. An Refectiuncula hæc inducta fuit
ratione medicinæ, non nutrimenti?
ibidem.
43. An huius refectiunculæ quantitas
mensuranda sit pro personarum, ac
consuetudinis Regionum varietate.
p. 97.
44. An possit sumi pro refectiuncula octo
vnciarum quantitas. ibi-
dem.
45. An in vigilia Natalitij Domini pos-
sit sumi refectiuncula absque men-
sura, aut limite ex his cibis, quos li-
cet in collatione absumere. pag.
106.
46. Vult quis in vigilia Natiuitatis Do-
mini refectiunculam serotinam su-
mere, An mane possit illam in qua-
cumque libuerit quantitate præsu-
mere. ibid.
47. Peruigilium natalitij Domini in
sabbathum incidit, festum autem
in feriam secundam, licetne e refe-
ctiunculam sumere, in qua libuerit
quantitate. ibid.
48. In peruigilio, Paschatis, & Penteco-
stes, licetne sumere refectiunculam
largiorem, vbi non adest consuetu-
do. ibid.
49. An licitum sit Regularibus, vt am-
plioris refectiunculæ sumendæ
priuilegio cum licet secularibus
p. 99.

ESCOBAR
Theol. Mor.
in. VII. VII.
E. IV
6

Index Capitulorum,

50. An qui vovit in vigilia Natiuitatis ieiunare, possit refectiuncula vberioris illius vti licentia? ibidem.
51. Curia Romana incola extra illam pergens: potestne refectiunculam largiorem more Romano sumere? ibidem.
52. An qui exercitiis ingenij non continuo, sed certis horis vacat possit largiorem collationem sumere. p. 100.
53. An liceat tibi, totam quantitatem panis, aut fructuum siccorum sumere vino madefactam? ibidem.
54. An herbae, aut legumina quaeque iutculo condita, cremorve amygdalinus vel viticeus in assignata quantitate possint pro collatione absumi? ibidem.
55. An licitum sit piscibus recentibus, pro collatione in quantitate debita vti. ibidem.
56. An licitum sit ad refectiunculam piscibus siccis, seu sale preparatis vti. p. 101.
57. An liceat ad collationem caseum, vel quidquam ex lacte confectum assumere, cum licitum est in prandio edere lacticia. ibidem.
- Quaest. inc. Num cum tibi licitum ouis in die ieiunij vesci, possis oua in collatione sumere. p. 102.
58. An liceat ex pane, ouis ac farina perfecte sumere in refectiuncula totam permissam quantitatem. ibidem.
59. An sit mortale sine vlla causa sumere collationem mane, aut meridie dilato in noctem prandio? ibidem.
- Cap. 16. Circa horam qua in die ieiunij instituendum est prandium. pag. 103.
60. An qui sine causa notabiliter horam prandij anticipat, violet grauius ieiunium. ibidem.
61. Praeueniens notabiliter absque causa prandium, teneturne iam ea die ieiunare. ibidem.
62. An Quadragesimae ieiunio liceat, Clerico, aut saeculari prandere, priusquam vespere dicantur. ibidem.
63. An possit ieiunans per vnam integram horam ante meridiem absque vilo piculo prandium inire. pag. 104.
64. An ieiunans possit absque vlla culpa prandio dare operam ante vndecimam (verbi gratia) horam iam a Doctoribus, aut a consuetudine praescriptam. ibidem.
65. Quis dum cenat, pulsus horologij vnici mediam noctem designantes exaudit: teneturne a cena cessare, si die sequenti ieiunare debeat. ibidem.
- Cap. 16. Circa dies, quae ex iure aut ex consuetudine est seruandum ieiunium. ibidem.
66. An quadragesimale ieiunium sit ex iure diuino. ibidem.
67. An omnia quatuor temporum ieiunia sint de iure Canonico. pag. 105.
- Quaest. inc. Num quatuor temporum ieiunia sub lethale obligent? ibidem.
68. An Pentecostes Vigiliae ieiunium obliget, sub lethali ex consuetudine. p. 106.
69. An obligent sub lethali, ieiunia in D. Ioannis Baptistae, Omnium Sanctorum, & D. Laurentij Vigiliis. ibidem.
- Cap. 17. Circa eos qui tenentur ad ieiunij Praeceptum. ibidem.
- Quaest. incid. Num qui ante annum vigesimum primum sunt valde robusti, ieiunium seruare teneantur ibidem.
- Quaest. incidens, Num adolentes teneantur, ante vigesimum primum annum aliquibus saltem diebus in Quadragesima, & in vigiliis per annum ieiunare. pag. 107.
70. An Religiosi professi vigesimo primo anno minores teneantur ieiunia, quae Regula praescribit obseruare. ibidem.
- Quaest. incidens An qui compleuit post Quadragesimam inceptam annum vigesimum primum teneantur diebus sequentibus vsque ad eius terminum ieiunare. pagina 108.
71. Incepta iam ieiunij die complet quis vigesimum primum aetatis annum, cum adhuc nihil cibi assumpsit: teneturne ea die ieiunare. ibidem.
72. An sexagenarius liber sit absolute a lege

& Dubiorum.

- lege ieiunij. ibid.
73. An Quinquagesimus quintus ætatis annus liberet absolute viros à lege ieiunij. p. 109
74. An quinquagenaria fœminæ absolute liberetur à ieiunij præcepto. ibid.
75. An Religiosus sexagenarius, vel monialis quinquagenaria teneantur suæ regulæ ieiunia seruare. ibidem.
76. Vouit quis certis diebus pro toto vitæ cursu ieiunare, vir sexagenarius, & fœmina quinquagenaria teneantur illud implere. ibid.
77. An ut quis à lege ieiunij liberetur ratione insomnij, necessum sit ut per totam noctem nequeat obdormire. p. 110
78. An qui habet duo cauteria, hispantè fuerit, liber sit absolute à ieiunij lege? ibid.
79. An qui carnibus vescitur ob præseruationem ab infirmitate, quia pisces seu oua & lactinia ei afferunt nocumentum: eximatur à ieiunij obligatione. ibidem.
80. Ob præseruationem futuræ infirmitatis carnibus quis vescitur, Teneantur ieiunare iis diebus queis non vult carnibus vesci. pagina 111
81. Quis in Quadragesima non potest ieiunare nisi oua, ac lactinia comedendo, eo quod ex aliis cibis sufficientem non habet refectiõnem: tenentur oua comedere, ac ieiunare? ibidem.
82. In die ieiunij quis non habet nisi carnes ad refectiõnem, tenentur eis vesci, ac ieiunare. ibidem.
83. An qui solummodo ad refectiõnem habet panem & olea, vel fructus: teneatur ieiunium seruare, absolute loquendo. ibid.
84. Teneantur Domini die ieiunij famulis augere portionem. (quæ alias sufficiens non est) ut ieiunare valeant. p. 112
- Quest. inc. Num si coniugibus ieiunium impediatur, ne sibi inuicem reddant debitum, teneantur à ieiunio abstinere. ibid.
85. An vxor teneatur ad ieiunandum, ob rixas cum marito præcipiente ex rationabili causa. ut non ieiunet. ibid.
86. An fœmina nubere è proximo intendens, si ex ieiunio formam timeat notabiliter obscurandam, possit absolute à ieiunio abstinere. p. 113
87. An si prægnantes, vel lactentes adeo sint robustæ, ut vnica refectiuncula vespertina valeant se, & infantulos sustentare teneantur ieiunium inire. ibid.
88. An prægnanti, ac lactenti sit licitus absolute in die ieiunij carnum vsus. ibid.
89. An Artifex adeo robustus, simul possit artes laboriosas exercere, & ieiunare: teneatur ad id. ibidem.
90. An Eugenij IV. declaratio, aut iudultum excusans Artifices artem suam exercentes à ieiunij obligatione, comprehendat eos, qui artes laboriosas non exercent. pagina 114.
91. An sutores excusentur à ieiunij obligatione. ibid.
92. An adstringantur sartores legi ieiunij. ibidem.
93. An Pictores, & Barbitonfores teneantur ieiunare. p. 115.
94. An Lanarij, Pistores Fullones. Sculptores. Argentarij, Textores vittæ Sericæ, lanæ, vel linæ, qui panes coquunt Aurifices, Figuli, & alij huiusmodi Opifices excusentur à ieiunij obligatione. ibidem.
95. An mulieres lineam suppellectilem diluentes, aut post ablutionem complicantes, eximantur à lege ieiunij, si solummodo partem notabilem diei in hoc exercitamento insumant non diem totum. ibid.
96. An sint à lege ieiunij exempti characterum Compositores, in Typographica Officina. p. 116.
97. An qui artes laboriosas exercet non ex officio, vel indigentia, sed djuerticuli causa, excusetur à ieiunij obligatione. ibidem.
98. An qui excusantur à ieiunij lege ex causa laboris, teneantur ieiunare illis diebus, in quibus vel ob festi religionem, vel ob pigriniam cessant

SCOBAR
Book Mar.
m. VV. VII.
E. IV.

Index Capitum,

- cessant laborare. p. 117.
99. An pedestre iter leucarum trium
sufficiat ad tollendam ieiunij obli-
gationem. ibid.
100. An iter pedestre voluntarium tol-
lat ieiunandi obligationem. ibid.
101. An iter nouem, vel decem leu-
crarum vna die equo percurrens,
liber sit à lege ieiunij? p. 118
102. An teneantur cursores, qui vni-
co tantum cursui vnus horæ plus
minufve in die dant operam. ibi-
dem.
103. An qui curru, quadriga, vel
lectica gerit iter, eximatur à ie-
iunij obligatione? ibid.
104. An liceat, operarium conduce-
re cura pacto, quod ieiunium,
non sit, ne seruans ieiunium,
minus solito laborare valeat. p. 119
105. An possit dominus in die ie-
iunij famulis iniungere opera cum ie-
iunio incompatibilia, si in diem al-
teram valeant differri. ibid.
106. Qui ob mercedem, vel ex mer-
cede concionantur, eximuntur à
lege ieiunij. ibid.
107. An eximatur à ieiunio eo die
Cancionis, qui semel tantum in
hebdomada, in mense, vel anno
concionatur. p. 120
108. Confessarij qui non ex officio,
vel obedientia, sed voluntariè to-
ta die confessionibus audiendis
interfunt, eximuntur à lege ie-
iunij. ibid.
109. An lectores Theologiae, Iuris ciu-
ilis, & Canonici, Medicinæ ac
Philosophiæ absolute sint à ieiunij
obligatione liberi. ibid.
110. Liberi sunt, & non sunt qu-
atuor diebus singulis Grammati-
cæ lectiones agunt, à totius Qua-
dragesimæ ieiunio. p. 122
111. An immanes sint à ieiunio Scho-
lares, Aduocati, Procuratores, iu-
dices, scribae, Notarij, Secretarij,
Medici, Chirurghi, & Cantores,
qui per totam diem fere suis mi-
nistriis incumbunt. ibid.
112. An qui se processionibus publi-
cis, aut priuatum flagella ad iei-
unium euitandum, peccet lethali-
ter ex ieiunij omissione? pag.
122.
113. An peccet lethali-ter contra ie-
iunium qui media licita incompati-
bilia cum ieiunio assumit ea inten-
tione, vt liber sit ab obligatione ie-
iunij. ibid.
114. An liber sit ab hoc præcepto
absolute, qui magnam difficultatem
in ieiunando sentit. p. 123.
115. Dubitat quis, num iustam ha-
beat non ieiunandi causam: tene-
turne ieiunare. ibid.
116. Sumit quis manè in magna
quantitate ientaculum, putans se
habere iustam non ieiunandi cau-
sam vel inaduertenter ignorans
diem esse ieiunij, vel malitiose
postmodum autem cessat causa il-
la quæ iusta putabatur, vel aduer-
tit diem esse ieiunij: teneaturne ad-
huc ieiunare. ibid.
117. An licitum sit ob hospitem Ma-
gnæ ieiunium soluere. ibid.
118. An labor voluntarius excusans à
ieiunio, possit instante ieiunio, quo-
ties libuerit suscipi. p. 124
119. Præuidet quis futuram ieiunan-
di impotentiam ex labore assumen-
do ob prauum finem (verbi gratia
ob venerem immoderatè exercen-
dam) & tamen eiusmodi laborem
suscepit Delinquitne in causa con-
tra ieiunij præceptum. ibid.
- Capit. 18. Circa peccata, quæ con-
tra præceptum ieiunij assolent per-
petrari. ibidem
120. An qui ieiunium violat secundo
comedens, toties deinde lethali-ter
peccet quoties eo die cibum su-
mit sufficientem alias ad soluendum
ieiunium. p. 125
121. An qui die ieiunij post secundam
comestionem qua ieiunium viola-
uit, vterius comedit, toties pec-
cet venialiter contra ieiunij præ-
ceptum quoties manducat? ibi-
dem.
122. Violat quis ieiunium Quadrage-
simæ, in qua vigilia D. Matthiæ
occurrit: perpetratne duplex piacul-
um. ibid.
123. An dominus suos famulos te-
neatur compellere ad præceptum
ieiunij seruandum. ibid.
124. Famulis ieiunare nolentibus tene-
turne dominus cenam non imper-
tire. p. 126.
125. An parentes teneantur filios co-
gere ad ieiunandum, quando no-
lunt, cum possunt. ibid.
126. An

& Dubiorum.

126. An caupones, aut alij vendentes vel ministrantes cibos si decenter possint, teneantur interrogare hospites, an non ieiunandi causam præferant, priusquam eis cœnam exponant. *ibid.*
127. An si Caupones cognoscant, -e ad ieiunium obligari, possint tibi apponere cœnam. *ibid.*
128. An Caupones possint in hæreticorum locis apponere carnes omnibus illas petentibus, etiamsi eas valeant sine graui incommodo denegare. *p. 127*
129. An qui in die ieiunij lecite cœnat, possit inuitare amicum ad cœnandum tecum, si certo sciat alibi cœnaturum. *ibid.*
130. An possit quis amicum ad cœnam inuitare, ad cœnandum alibi non paratum, *ibid.*
131. An medici absque causa in die ieiunij carnes alicui edendi concedentes sint duplici piaculo constrikti. *p. 128*
- Caput 19. Circa Dispensationem in ieiunij præcepto.* *ibid.*
132. An peccaret Summus Pontifex, si absque rationabili causa cum aliquo in lege ieiunij dispensaret. *ibidem.*
133. An Parochus possit presente Episcopo iusta ex causa: in ieiunio cum aliquibus dispensare. *p. 129*
134. An iusta interueniente causa, Confessarius possit in ieiunio dispensare, si Episcopus, & Parochus haud valeat facile adiri. *ibidem.*
135. An Abbatisa possit in Monialium ieiunio dispensare. *ibid.*
136. An prelati teneatur dispensare in ieiunio toties quoties ex causa iusta à subdito dispensatio petitur. *p. 130*
137. Vitur quis dispensatione in ieiunio, quam superior illicitè, sed validè impertit delinquit. *ibid.*
138. Lex ieiunij tibi specialem ad obseruationem difficultatem ingerit, habetne sufficientem causam, vt dispensationem obtineas. *p. 131*
139. Potestne quis dispensare in lege ieiunij à se, vel à Superiore instituta. *ibid.*
140. An ieiunia à Pontifice vel à sacro communi indicta pro certis diebus possint ab Episcopis in alios dies ex rationabili causa transferri. *ibid.*
141. An legitima causa subsit, vt possit episcopus ieiunium D. Matthæ incidens in aliquem diem ex duobus vltimis Bacchanalium in alium transferre. *p. 132*

LIBER XLVI.

Præceptum Quintum de Decimis ac Primitiis soluendis.

SECTIO I.

De Præcepto pendendi Decimas, ac Primitias, receptores sine pugna sententia. pagina 133

- Cap. 1.* **D**E Decimarum Definitione, ac diuisione. *p. 133*
2. Quoniam iure Decimarum Ministris Ecclesie soluantur. *p. 134*
3. De personis, quæ ad decimas obligantur. *ibid.*
4. De iis quibus Decimæ sunt soluendæ. *p. 236.*
5. De tempore, quando, & loco, vbi decimarum sint soluendæ. *p. 137*
6. De variis modis, quibus ius Decimarum acquiritur. *ibid.*
7. De Primitiis, & Oblationibus. *pagina 139.*

SECTIO II.

De Præcepto pendendi Decimas, ac Primitias, Dubia. p. 140.

- Caput 8.* **C**irca soluendi Decimas obligationem. *ibid.*
- D. 1.** An decimæ debeantur Ecclesie Ministris iure diuino. *ibid.*
2. An præcepti soluendi decimas vbi, Ecclesia seu eius Ministri habeant verum Decimarum dominium, antequam à fructuum cumulo separentur. *ibid.*
3. Quis in bello iniusto, aut alias iniuste, segetes, vel vineas combossit, aut arbores iam fructibus onustas succidit: teneatne decimas peremptas

ESCOBAR
Book Mar.
m. lxxvii
E. IV

Index Caputum,

- ptas Ecclesie restituere. p. 141
4. Quis iracundia (verbi gratia) affectus, suas segetes, vineasve. vel oliueta combussit, teneturne pro decimis reddendis Ecclesie satisfacere. ibid.
5. Quis collectis iam fructibus, & in eo additis statu, vt teneatur statim Decimas Ecclesie rependere, id non agit, interimque fructus pereunt: teneturne Decimas, siue pretium equale persolvere. ibid.
6. Quis in colligendis fructibus valde negligens fuit, aut eos colligere noluit, ideoque periere: teneturne decimarum valorem restituere. ibid.
7. Agricola fructus non colligit, quia seminare, aut arbores excolere hoc anno noluit, teneturne adhuc pro decimis solvere. p. 142
- Cap. 9. Circa tribunal ad quod deferendum sit ius decimas exigendis & non soluentis excommunicacionem. ibid.
8. An iudices seculares possint, de causa Decimarum cognoscere, quando decimæ datæ sunt laicis, etiam Principibus Summi Præsulis concessione. ibid.
9. Quando lis super Decimas non est iuris, sed facti: verbi gratia, si quærat, *Solueritne Antonius decimam debitam, debeatne soluere Paulus, an Petrus?* Potestne coram iudice seculari discutere. p. 143
10. Clerici petunt decimas à laico, qui præscriptione, vel consuetudine immemorabili nunquam ea persoluit: potestne hic, eam causam coram seculari iudice discutere, eiusque autoritate contra Clericos se defendere. ibid.
11. An conductor laicus decimarum debeat, coram Ecclesiastico iudice conveniri, quando conductæ, vel locatæ decimæ pretium solvere renuit. ibid.
12. An qui decimas non soluit, sit iure ipso excommunicatus. p. 144
- Cap. 10. Circa Decimas Personales. ibidem.
13. An vi iuris Canonici debeantur decimæ de bonis immobilibus, quæ per donationem, vel testamentum, vel hæreditariam successiõnem acquiruntur. ibid.
14. An ex vi iuris communis debeatur decima de bonis mobilibus, scilicet, vasibus aureis vel argenteis, vestibus &c. per donationem, legationem, aut successiõnem comparatis. p. 145
15. An ex vi iuris debeantur decimæ rebus immobilibus in bello captis pro mercede militiæ, &c. ibid.
16. An, ex vi iuris debeantur decimæ ex rebus ex meretriciũ lucro, ex histriõnato, ex occisione, & ex similibus turpiter acquisitis, quæ tamen obnoxia non sunt restitutioni. p. 146
17. An ex usu, & consuetudine modo debeantur decimæ personales ex salario famulorum. ibid.
18. An ante personalem decimarum solutionem absolute deducendæ sint expensæ factæ in victu, ac vestitu negotiatoris, militis, lectoris, advocati, venatoris, seruorumque eorundem. ibidem.
- Cap. 11. Circa Decimas Prædiales. p. 147
19. An debeatur Decima de palea comminuta post triturationem, ex vi iuris. ibid.
20. An ex mororum foliis sint ex iure decimæ reddendæ. ibid.
21. An debeatur Decima ex vi iuris de cõco, mentha, cymino, anetho aliisque minutis oleribus, quæ vel in cibum, vel in condimentum ciborum, in hortis nascuntur. ibid.
22. An ex consuetudine introducta, & præscripta quis debeat adhuc de fenõ-oleribus, & leguminibus, decimas solvere absolute. p. 148
23. An possit consuetudine introduci vt ante fructuum decimationem, semen, mandatum terræ, & aliæ expensæ deducantur. ibid.
24. An sufficiat decimam solvere fructuum statim ac sunt percepti, etiã si perfectè collecti non sint. p. 149
25. An teneatur quis solvere decimas etiã si à Parocho non petantur, collectionis tempore. ibidem
26. An ex vi communis iuris teneantur parochiani decimas tritici, hordei, & aliorum fructuum in Clericorum horrea deferre, si publica sint. ibidem.
- Cap. 12. Circa Decimas mixtas. p. 150
27. An de pellibus ouium, bouum, pecudumque aliorum danda sit ex iure decima. ibid.

& Dubiorum.

28. An de apum examinibus sit reddenda decima. ibid.
29. An sufficiat tibi de fructibus animalium tuorum decimas reddituro, si nouem dies post partum expectes? ibidem.
30. An diuidendæ sint decimæ Mixtæ inter duas Parochias, si oues, verbi gratia in vno earum pascantur & noctu in altera quiescant. pag. 151.
31. An Grex, & armentum toto anno in vnius Parochiæ agris pascantur, & illorum Dominus Domicilium habet in alia, an decima sit inter vtramque Parochiam diuidenda. ibidem.
32. An decima ex apum fructibus sit Ecclesiæ Parochiali, non prædiali soluenda. p. 152.
33. Circa personas, quæ ad decimarum solutionem obligantur, ibidem.
33. An infideles non Baptizati teneantur soluere Ecclesiæ decimas personales, ex vi necessariæ compensationis. ibid.
34. An infideles non Baptizati teneantur Ecclesiæ soluere decimas prædiales de possessionibus, quibus suis in Prouinciis fruuntur. ibid.
35. An possit Ecclesiæ à Iudæis aliisque infidelibus non dilutis aliquod tributum exigere ad Prædicatum, qui eos edoceant sustentationem. p. 153.
36. An summus Pontifex teneatur, prædiales Decimas soluere. ibid.
37. An Episcopi teneantur soluere decimas prædiales de prædijs seu possessionibus sæculari, seu patrimoniali titulo acquisitis. ibid.
38. An Parochi teneantur ex vi iuris de fructibus suorum Beneficiorum decimas Episcopis soluere. p. 154.
39. An Clerici alicui Ecclesiæ inferuientes, (verbi gratia, Canonici inferuientes maiori Templo, aut Beneficiati) teneantur ex iure soluere decimas ex bonis, quæ titulo seculari, aut patrimonij titulo possident, si ea bona sint intra Ecclesiæ, cui inferuunt, territorium. ibid.
40. Clericus teneantur decimas soluere de fructibus sui patrimonij, ad cuius titulum fuit Ordinibus initiatus, si deseruiat Ecclesiæ, cui tales decimæ deberentur, si ad illi eligati. p. 155.
41. An qui ob extremam necessitatem decimas Ecclesiæ non prestiterit, ad pinguiorem fortunam remeantes, teneantur, illas restituere. ibid.
42. An pauperes laici in graui necessitate constituti, ita congruam sustentationem sibi, ac familiæ non habeant, debeant decimas personales, ac prædiales soluere. ibid.
43. An Religiosi virtute suorum priuilegiolorum sint nunc omnino exempti à solutione decimarum prædij, terræ, horti, &c. etiamsi alias essent debitæ summo Præsuli. p. 156.
44. An Religiosi teneantur decimas soluere de prædijs, terris, agris, &c. quos alijs tradunt excolendos. p. 157.
45. An quando Pontifex summus communicat vnius Religionis priuilegium alteri Religioni, censeatur etiã communicare exemptionem, à Decimis soluendis, quæ in priuilegio, quod communicat, erat expressa. ibidem.
46. An priuilegium concessum Religionibus de non soluendis decimis, ex proprijs prædijs, extendatur ad noualia quæ post concessum priuilegium orta ac culta fuerint. p. 158.
47. An priuilegium Regularium de non soluendis decimis ex prædijs proprijs, extendatur ad prædia, quæ de nouo acquirunt, de quibus ante acquisitionem, decimæ Ecclesijs soluebantur. ibidem.
48. An Priuilegium hoc Religiosis concessum extendatur ad hortos quos ipsi colunt, vt olera vendant. ibid.
- Cap. 14. Circa vim, quam Consuetudo, Præscriptio, Compositio, & Transactio in decimas habet. p. 159.
49. An consuetudo possit efficere, vt aliqui à solutione omnium decimarum prædialium eximantur. ibid.
50. An vt consuetudo valeat aliquos ab omnium decimarum prædialium solutione eximere, sufficit quod sit præscripta per quadraginta annorum spatium. ibid.
51. An vt vna Parochia contra aliam in perceptione decimarum præscribat necessaria sit quadraginta annorum consuetudo. p. 160.
52. An possit consuetudo efficere, vt nulla personalis decima soluator. ibid.
53. An præscriptio possit efficere, vt

SCOBAR

Book Mer.

m. VV. VII.

E. IV

6

Index Capitum,

- ex toto, aut ex parte saltem quis à decimarum prædialium onere eximatur. *ibid.*
54. An sufficiat quem per quadraginta annorum tempus exemptum fuisse ab onere soluendi decimas, vt ex præscriptione possit ab eo liberari. p. 161
55. Quis decimam vini itavi pro quora solueret vigesimam, vel duodecimam, & postmodum terra fit arabilis vinea extincta: teneturne soluere de decem vnum, non de viginti, vel duodecim. *ibidem*
56. An Clerici, vel Religiosi possint decimas præscribere absque Parochia, vel eius præscriptione. *ibid.*
57. An vt valida sit Compositio inter personas Ecclesiasticas facta requiratur consensus Papæ p. 162
58. An Compositio facta inter Curatū, & laicum de nulla decima, vel aliqua non soluenda, valida sit etiam si Pontificis consensus accedat. *ibidem*
59. An sufficiat Archiepiscopi, vel Episcopi consensus, vt compositio facta inter curatum & laicos de non soluenda integra decima, valida existat. *ibidem*
60. An possit valide fieri Transactio super decimis. p. 163
- Capit. 15. Circa Ecclesias, vel personas, queis decimæ sunt soluendæ. *ibidem*
- Quæst. inc. Num Decimæ debeant solui Parochis, qui opibus abūdant. *ibid.*
61. An valida sit Decimarum locatio si fiat ad sexennium, vel nouennium cum hac clausula: Vt triennio finito noua, ac distincta locatio censeatur. p. 164
- Capit. 16. Circa Primitiarum solutionem. *ibid.*
62. An præceptum soluendi Primitias possit consuetudine abrogari. *ibid.*
63. An vbi præceptum primitiarum adhuc extat, debeant solui non petite à Parocho. p. 165
64. An in lege Gratia ex iure humano debeantur, Primitia de omni frumento, vino, oleo, ac de aliis rebus omnibus, de quibus in lege veteri iure diuino solvebantur. *ibid.*
- Capit. 17. Circa Oblationes. *ibid.*
65. An lege Gratia extet de gerendis oblationibus præceptum *ibid.*
66. An si Parochus oblationibus ad cōmodam sustentationem eget, absolute teneantur parochiani ex præcepto diuino eas illi impertire. p. 66
67. An vbi viget consuetudo offerendi aliquid in die Dominica, aliisque festis debeat necessario à parochianis obseruari, si inibi decimæ soluatur. *ibid.*
68. An possit consuetudine introduci vt in aliquo festo, v.g. Purificationis immaculatæ Virginis, Clerici tribuant laicis cereos albos, vel quid simile. p. 167.
- Ad Deiparam, Dominam meam Epilogus. p. 168